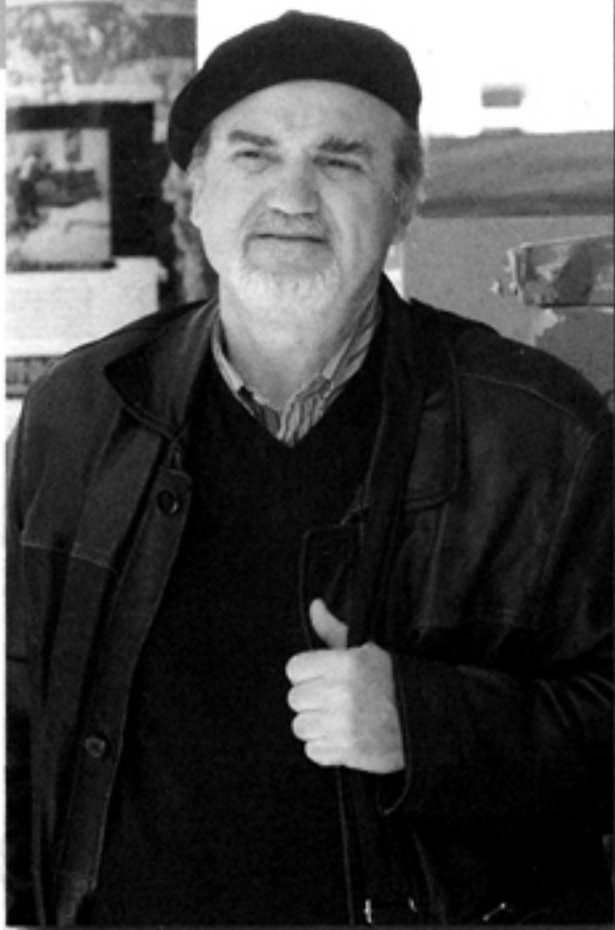

Γιατί ο Σαμαράκης είναι σημερινός;

Κάθε φορά που διδάσκω Αντώνη Σαμαράκη σε μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου διαπιστώνω τόσο το ζωηρό ενδιαφέρον που το έργο του διεγείρει, όσο και την απήχηση που έχει στις ψυχές των νέων. Σαν να έχει γραφεί από συγγραφέα σύγχρονό τους. Αυτό συμβαίνει επειδή –όπως προκύπτει στις συζητήσεις μας- οι εποχές έχουν βέβαια αλλάξει, αλλά οι συνθήκες, οι καταστάσεις και τα προβλήματα αναπαράγονται όμοια ή παρεμφερή με αυτά των πρώτων μεταπολεμικών χρόνων.

Έχουμε τάχα πραγματικά ορθοποδήσει ως λαός μετά το 2ο παγκόσμιο πόλεμο και ως ποιο βαθμό; Έχουμε πραγματοποιήσει τα όνειρά μας και ποια όνειρά μας; Η ειρήνη έχει εδραιωθεί στον κόσμο κι έχει ολοκληρωτικά εκλείψει ο φόβος μιας καταστροφικότερης γενικής σύρραξης; Οι σχέσεις των πολιτών με την κρατική εξουσία ποιες είναι; Τον σέβονται τον άνθρωπο, τον υπολογίζουν, τον κατανοούν, τον συμπονούν; Και ο ίδιος έχει αφυπνιστεί και οξυδερκής συμμετέχει στις κοινές υποθέσεις ή εφησυχάζει ναρκωμένος από τις τηλεαναθυμιάσεις και τα λαμπερά καταναλωτικά αγαθά νεότατης γενιάς; Και

ο νέος; Ζει τη ζωή του αποκομμένος από το μεγάλο πλήθος, αμέριμος μουσικολάτρης και αφοσιωμένος στα SMS που εκπέμπονται από στενό κύκλο γνωστών ή ταραάζεται επειδή δέχεται πρώτος αυτός τις επιπτώσεις των εγχώριων και διεθνών συμβάντων;

Όσο τα ερωτήματα αυτά αιωρούνται αναπάντητα, αξίζει να ερχόμαστε σε επαφή με τα κείμενα του Σαμαράκη. Γιατί το έργο του, όπως επισημαίνει και ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος, αυτό τον προβληματισμό φέρει στον πυρήνα του. Και εφόσον το ζητούμενο για όλους μας είναι η εγρήγορση, η ανησυχία, η αγωνία, η αγωνιστική συμμετοχή στη διαδικασία μιας πραγματικής αλλαγής, το «Ζητείται Ελπίς» (1954), το «Σήμα κινδύνου» (1959), το «Αρνούμαι» (1961), «Το λάθος» (1965), «Η Ζούγκλα» (1961) και «Το διαβατήριο» (1973) παραμένουν κείμενα ερεθιστικά που ευαισθητοποιούν συνειδήσεις και καλούν σε μια δυναμική κινητοποίηση για την επανεκτίμηση της ανθρώπινης αξίας και την προάσπιση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Επειδή η ελπίδα πρέπει να έχει διαρκώς μεγάλη ζήτηση.

*Αναστάσης Μαδαμόπουλος
φιλόλογος – εικαστικός
Υπεύθυνος εκπαιδευτικών προγραμμάτων
Θεάτρου «Ελεύθερη Έκφραση»*

Η φωτογραφία είναι από τη κινηματογραφική μεταφορά του διηγήματος «Το ποτάμι» σε σκηνοθεσία Νίκου Κούνδουρου